

Wtorek, 21 maja 2013 r.

P7_TA(2013)0203

Karta praw podstawowych UE: standardy określające wolność mediów w UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie Karty praw podstawowych UE: standardy określające wolność mediów w UE (2011/2246(INI))**

(2016/C 055/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 19 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 19 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencję UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego,
- uwzględniając art. 10 europejskiej konwencji praw człowieka, orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, oświadczenia, zalecenia i rezolucje Komitetu Ministrów i Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, a także dokumenty Komisji Weneckiej i Komisarza Praw Człowieka Rady Europy na temat wolności wypowiedzi, informacji i mediów,
- uwzględniając art. 11 Karty praw podstawowych UE, art. 2, 7 oraz 9–12 Traktatu o Unii Europejskiej, artykuły traktatu odnoszące się do swobody przedsiębiorczości, swobody świadczenia usług, swobodnego przepływu osób i towarów, konkurencji i pomocy państwa, a także art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (kultura),
- uwzględniając załączony do Traktatu o Unii Europejskiej Protokół w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich, znany jako protokół z Amsterdamu,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji w sprawie pluralizmu mediów w państwach członkowskich Unii Europejskiej (SEC(2007)0032),
- uwzględniając Europejską kartę na rzecz wolności prasy ⁽²⁾,
- uwzględniając ustanowienie przez Komisję grupy wysokiego szczebla ds. spraw wolności i pluralizmu mediów,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 20 listopada 2002 r. w sprawie koncentracji mediów ⁽³⁾, z dnia 4 września 2003 r. w sprawie sytuacji praw podstawowych w Unii Europejskiej (2002) ⁽⁴⁾, z dnia 4 września 2003 r. w sprawie telewizji bez granic ⁽⁵⁾, z dnia 6 września 2005 r. w sprawie stosowania art. 4 i 5 dyrektywy 89/552/EWG dotyczącej telewizji bez granic, zmienionej dyrektywą 97/36/WE, w okresie 2001-2002 ⁽⁶⁾, z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie niebezpieczeństwa naruszenia w UE, a w szczególności we Włoszech, swobody wypowiedzi i prawa do informacji (art. 11 ust. 2 Karty praw podstawowych) ⁽⁷⁾, z dnia 25 września 2008 r. w sprawie koncentracji i pluralizmu mediów w Unii Europejskiej ⁽⁸⁾, z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie publicznych usług nadawczych w epoce cyfrowej: przyszłość dwoistego systemu ⁽⁹⁾ oraz z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie ustawy medialnej na Węgrzech ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.⁽²⁾ <http://www.pressfreedom.eu/en/index.php>⁽³⁾ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, s. 205.⁽⁴⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, s. 412.⁽⁵⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, s. 453.⁽⁶⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, s. 117.⁽⁷⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, s. 1026.⁽⁸⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 75.⁽⁹⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 50.⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 154.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- uwzględniając aktualną europejską inicjatywę na rzecz pluralizmu mediów⁽¹⁾ – inicjatywę zarejestrowaną przez Komisję Europejską, a której celem jest ochrona pluralizmu mediów poprzez częściową harmonizację przepisów krajowych dotyczących własności mediów i przejrzystości, konfliktów interesów z urzędem politycznym oraz niezależności organów odpowiedzialnych za nadzór nad mediami,
 - uwzględniając motywy 8 i 94 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, w których jest mowa o tym, że państwa członkowskie muszą zapobiegać wszelkim działaniom tworzącym pozycje dominujące lub ograniczającym pluralizm oraz umożliwiać niezależnym organom regulacyjnym wykonywanie swoich zadań w sposób przejrzysty i bezstronny,
 - uwzględniając prace dotyczące wolności mediów prowadzone przez OBWE, a zwłaszcza jej przedstawiciela ds. wolności mediów, odnośne sprawozdania oraz przemówienie wygłoszone za pośrednictwem transmisji wideo podczas przesłuchania w sprawie wolności mediów zorganizowanego przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 6 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając sprawozdania opublikowane przez organizacje pozarządowe na temat mediów, w tym sprawozdania Reporterów bez Granic (wskaźniki wolności prasy) i organizacji Freedom House (raporty o wolności prasy),
 - uwzględniając badania dotyczące kwestii związanych z mediami opublikowane przez Parlament⁽²⁾ i Centrum ds. Pluralizmu i Wolności Mediów Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego⁽³⁾,
 - uwzględniając niezależną ekspertyzę pt. „Wskaźniki pluralizmu mediów w państwach członkowskich – w kierunku podejścia opartego na ryzyku”, zrealizowaną na zlecenie Komisji w 2007 r. i opublikowaną w 2009 r.⁽⁴⁾, w której zdefiniowano narzędzie monitorowania mediów wraz ze wskaźnikami w celu uwypuklenia zagrożeń dla pluralizmu mediów,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A7-0117/2013),
- A. mając na uwadze, że media odgrywają w demokracji podstawową rolę publicznego nadzorca, ponieważ umożliwiają obywatelom korzystanie z prawa do informacji, kontrolowanie i osądzanie działań i decyzji podejmowanych przez tych, którzy sprawują władzę bądź wywierają wpływ, zwłaszcza przy okazji konsultacji wyborczych; mając na uwadze, że mogą one również uczestniczyć w układaniu agendy publicznej, wykorzystując swoją pozycję kontrolerów przepływu informacji, a tym samym mogą pełnić funkcję opiniotwórczą;
- B. mając na uwadze, że okazuje się, iż wolność wypowiedzi w sferze publicznej kształtuje demokrację i samo państwo prawa, a także przyczynia się do jego istnienia i przetrwania; mając na uwadze, że wolne i niezależne media oraz swobodna wymiana informacji odgrywają kluczową rolę w przemianach demokratycznych zachodzących w reżimach niedemokratycznych, oraz że wzywa się Komisję do dokładnego monitorowania wolności i pluralizmu mediów w krajach ubiegających się o członkostwo w UE oraz do zwracania należytej uwagi na rolę wolnych mediów we wspieraniu demokracji na świecie;
- C. mając na uwadze, że wolność mediów jest podstawą wartości zapisanych w traktatach, takich jak demokracja, pluralizm oraz poszanowanie praw mniejszości; mając na uwadze, że historia wolności mediów, nazywanej „wolnością prasy”, przyczyniła się do postępów w realizacji idei demokratycznych oraz do rozwoju europejskiego ideału w historii;
- D. mając na uwadze, że wolność mediów, pluralizm oraz niezależne dziennikarstwo są podstawowymi elementami prowadzenia działalności medialnej w całej Unii, a zwłaszcza na jednolitym rynku; mając na uwadze, że w związku z tym wszelkie nadmierne ograniczenia wolności mediów, pluralizmu oraz niezależności dziennikarstwa są również ograniczeniami wolności opinii oraz wolności gospodarczej; mając na uwadze, że dziennikarze powinni być wolni od nacisków ze strony właścicieli, menedżerów i rządów, jak również od zagrożeń finansowych;

⁽¹⁾ www.mediainitiative.eu

⁽²⁾ „The Citizen's Right to Information: Law and Policy in the EU and its Member States” („Prawo obywateli do informacji: prawo i polityka w UE i państwach członkowskich”, czerwiec 2012 r., dostępne na stronie: <http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studies/download.html?languageDocument=EN&file=75131>

⁽³⁾ <http://cmpf.eui.eu/Home.aspx>

⁽⁴⁾ przygotowaną przez K.U.Leuven – ICRI, Jönköping International Business School – MMTC, Central European University – CMCS i Ernst & Young Consultancy Belgium.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- E. mając na uwadze, że autonomiczna i silna sfera publiczna oparta na niezależnych i pluralistycznych mediach stanowi środowisko niezbędne do rozwoju zbiorowych wolności społeczeństwa obywatelskiego, takich jak prawo do zrzeszania się i zgromadzeń, a także wolności indywidualnych, takich jak prawo do wolności wypowiedzi oraz prawo dostępu do informacji;
- F. mając na uwadze, że podstawowe prawo obywateli do wolności wypowiedzi i informacji można zagwarantować jedynie dzięki wolności i pluralizmowi mediów, kiedy dziennikarze i media mogą wykonywać swoje prawa i pełnić obowiązki w zakresie informowania obywateli w sposób uczciwy i neutralny i zdawania im obiektywnych relacji z wydarzeń i decyzji leżących w interesie publicznym; mając na uwadze, że wszyscy członkowie społeczeństwa mają prawo do wyrażania swoich poglądów w sposób demokratyczny i pokojowy;
- G. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł, iż państwa członkowskie mają pozytywny obowiązek zapewnienia pluralizmu mediów na mocy art. 10 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, który zawiera postanowienia zbieżne z postanowieniami art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stanowiącej część wspólnotowego dorobku prawnego;
- H. mając na uwadze, że informacje już ze swej natury, a także i zwłaszcza dzięki zmianom technologicznym, które zaszły w ostatnich dziesięcioleciach, wychodzą poza granice geograficzne i odgrywają kluczową rolę w informowaniu społeczności narodowych żyjących za granicą, udostępniając narzędzia umożliwiające wzajemne poznanie i zrozumienie ponad granicami i między krajami; mając na uwadze, że między innymi media internetowe uzyskały charakter globalny, od którego uzależnione są obecnie oczekiwania i potrzeby społeczeństwa, a w szczególności konsumentów informacji; mając na uwadze, że przemiany w środowisku medialnym oraz w dziedzinie technologii komunikacyjnych na nowo definiują przestrzeń wymiany informacji oraz sposób informowania ludzi i kształtowania opinii publicznej;
- I. mając na uwadze, że ogólnoeuropejska sfera publiczna oparta na ciągłym i nieprzerwanym poszanowaniu wolności i pluralizmu mediów jest zasadniczym elementem procesu integracji Unii zgodnie z wartościami zapisanymi w traktatach, odpowiedzialnością instytucji UE oraz rozwojem europejskiej demokracji, jak na przykład w przypadku wyborów do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że prężnie działający, konkurencyjny i pluralistyczny sektor mediów, zarówno drukowanych, jak i audiowizualnych, stymuluje udział obywateli w debacie publicznej, która ma zasadnicze znaczenie dla prawidłowo funkcjonującego systemu demokratycznego;
- J. mając na uwadze, że organizacje pozarządowe, stowarzyszenia monitorujące wolność mediów, Rada Europy i OBWE, jak również Parlament Europejski w swoich opracowaniach i rezolucjach, donoszą o zagrożeniach, jakie rządy, również rządy państw członkowskich UE, stwarzają wolnym i niezależnym mediom, i ostrzegają przed takimi zagrożeniami ⁽¹⁾;
- K. mając na uwadze, że Rada Europy i OBWE rozpatrzyły kwestię ludzkiego i demokratycznego wymiaru komunikacji w szczegółowych oświadczeniach, rezolucjach, zaleceniach, opiniach i sprawozdaniach na temat wolności, pluralizmu i koncentracji mediów, tworząc istotny zestaw wspólnych europejskich norm minimalnych w tym obszarze;
- L. mając na uwadze, że Unia Europejska jest zobowiązana do ochrony i promowania pluralizmu mediów jako podstawowego filaru prawa do informacji i wolności wypowiedzi, które mają podstawowe znaczenie dla aktywności obywatelskiej i demokracji uczestniczącej i są zapisane w art. 11 Karty praw podstawowych;
- M. mając na uwadze, że wolność mediów jest kryterium kwalifikującym kraje kandydujące do przystąpienia do UE zgodnie z kryteriami kopenhaskimi, a także jedną z zasad propagowanych przez UE w polityce zagranicznej; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie powinny zatem dawać dobry przykład na poziomie wewnętrznym, zapewniając tym samym wiarygodność i spójność;

⁽¹⁾ Obejmują one: bezpośrednie lub pośrednie stronnictwo polityczne kontrolowanie mediów bądź organów je nadzorujących oraz wywieranie na nie wpływu; zakazywanie lub ograniczanie dostępu do rynku niektórych mediów przez licencje na nadawanie i procedury udzielania zezwoleń; nieodpowiednie stosowanie zasad dotyczących bezpieczeństwa krajowego lub wojskowego oraz porządku publicznego bądź moralności i nadużywanie tych zasad w celu narzucenia cenzury i utrudniania dostępu do dokumentów i informacji; naruszanie zasady tajności źródeł; brak przepisów prawnych dotyczących koncentracji mediów i konfliktów interesów oraz wykorzystywanie reklamy do wpływania na linię redakcyjną.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- N. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wyrażał zaniepokojenie kwestią wolności, pluralizmu i koncentracji mediów oraz wezwał Komisję jako strażnika traktatów do podjęcia odpowiednich działań, między innymi w drodze zapropowowania odnośnej inicjatywy ustawodawczej;
- O. mając na uwadze, że dnia 16 stycznia 2007 r. Komisja wprowadziła podejście trzystopniowe obejmujące: dokument roboczy służb Komisji na temat pluralizmu mediów; niezależne badanie dotyczące pluralizmu mediów w państwach członkowskich UE ze wskaźnikami do oceny pluralizmu mediów oraz określenia potencjalnych zagrożeń w państwach członkowskich UE (miało się ukazać w 2007 r.); oraz komunikat Komisji w sprawie wskaźników pluralizmu mediów w państwach członkowskich UE (miał się ukazać w 2008 r.), po którym miały nastąpić konsultacje społeczne⁽¹⁾; mając na uwadze, że narzędzie na rzecz pluralizmu mediów, opisane w niezależnym badaniu, nie zostało jeszcze wdrożone;
- P. mając na uwadze, że Komisja niestety porzuciła to podejście, jako że nie opracowała komunikatu ani nie przeprowadziła konsultacji społecznych;
- Q. mając na uwadze, że wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony zaczęła obowiązywać Karta praw podstawowych Unii Europejskiej; mając na uwadze, że karta ta jest pierwszym międzynarodowym dokumentem, który wyraźnie stanowi, że „szanuje się wolność i pluralizm mediów” (art. 11 ust. 2); mając na uwadze, że traktaty powierzają UE mandat i uprawnienia do zapewnienia ochrony wszystkich praw podstawowych w Unii, zwłaszcza na podstawie art. 2 i 7 Traktatu UE;
- R. mając na uwadze, że państwa członkowskie mają obowiązek ciągłego promowania i ochrony wolności opinii, słowa i informacji oraz wolności mediów, ponieważ powyższe wartości są gwarantowane również w ich konstytucjach i prawie, a także zapewnienia obywatelom sprawiedliwego i równego dostępu do różnych źródeł informacji i tym samym do różnych punktów widzenia i opinii; mając na uwadze, że ponadto mają one obowiązek poszanowania i ochrony życia prywatnego i rodzinnego, domu i komunikowania się, a także danych osobowych obywateli zgodnie z art. 7 i 8 Karty; mając na uwadze, że w przypadku poważnego zagrożenia dla tych wolności lub ich naruszenia w którymś z państw członkowskich Unia Europejska zobowiązana jest – w oparciu o swoje kompetencje zapisane w traktatach i w karcie – podjąć terminowe i skuteczne działania, aby chronić europejski system demokratyczny i pluralistyczny oraz prawa podstawowe;
- S. mając na uwadze, że UE ma kompetencje w obszarach związanych z mediami, jak rynek wewnętrzny, polityka audiowizualna, konkurencja, w tym subsydia państwowe, telekomunikacja i prawa podstawowe; mając na uwadze, że Parlament stwierdził, iż na tej podstawie należy określić minimalne podstawowe normy celem zapewnienia, gwarantowania i promowania wolności informacji i odpowiedniego poziomu pluralizmu mediów oraz niezależnego zarządzania mediami⁽²⁾; mając na uwadze, że Komisja powierzyła Centrum ds. Pluralizmu i Wolności Mediów Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego przeprowadzenie analizy zakresu kompetencji UE w obszarze wolności mediów;
- T. mając na uwadze, że pojawiają się obawy dotyczące wyzwań, przed jakimi stoją media, a zwłaszcza publiczni nadawcy, oraz wywieranych na nich nacisków w zakresie niezależności redakcyjnej, rekrutacji pracowników, niepewnego zatrudnienia, autocenzury, pluralizmu, neutralności i jakości informacji, dostępu i finansowania, które to obawy wynikają z nadmiernej ingerencji politycznej i finansowej, jak i z kryzysu gospodarczego;
- U. mając na uwadze, że pojawiają się obawy dotyczące wysokiej stopy bezrobocia wśród dziennikarzy w Europie oraz dużego odsetka dziennikarzy, którzy pracują jako wolni strzelcy, czemu towarzyszą ograniczona stabilność pracy i ograniczone wsparcie oraz duża niepewność;
- V. mając na uwadze, że media prywatne stoją w obliczu coraz większej koncentracji, zarówno krajowej, jak i transgranicznej, przy czym konglomeraty medialne rozpowszechniają swoje produkty w różnych krajach, zwiększają się wewnątrzunijne inwestycje medialne, a inwestorzy i media spoza Europy wywierają coraz większy wpływ w Europie, co prowadzi do monopolizacji informacji oraz osłabienia pluralizmu opinii; mając na uwadze, że występują pewne obawy dotyczące źródeł finansowania niektórych mediów prywatnych, w tym niektórych w Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/07/52>

⁽²⁾ Zob. ust. 6 rezolucji Parlamentu z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie ustawy medialnej na Węgrzech.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- W. mając na uwadze, że – jak pokazują liczne ankiety, badania opinii i inicjatywy publiczne – społeczeństwo europejskie wyraziło swoje obawy dotyczące pogorszenia się sytuacji związanej z wolnością i pluralizmem mediów, a także wielokrotnie apelowało do UE o podjęcie działań mających na celu ochronę wolności mediów oraz rozwój silnego, niezależnego i pluralistycznego krajobrazu medialnego;
- X. mając na uwadze, że przyspieszenie cyklu informacyjnego doprowadziło do poważnych uchybień ze strony dziennikarzy, jak pomijanie etapu sprawdzania i dwukrotnego sprawdzania źródeł dziennikarskich;
- Y. mając na uwadze, że rozwój środowiska cyfrowego może odgrywać podstawową rolę w dostępie obywateli europejskich do informacji on-line;
- Z. mając na uwadze, że sektor mediów przechodzi zasadnicze zmiany; mając na uwadze, że zwłaszcza w czasie kryzysu gospodarczego coraz więcej dziennikarzy pracuje na niepewnych warunkach zatrudnienia oraz boryka się z brakiem zabezpieczenia społecznego w porównaniu z normami obowiązującymi na rynku pracy, a także stoi w obliczu różnych wyzwań związanych z przyszłością dziennikarstwa;
- AA. mając na uwadze, że obywatele przesłali do Parlamentu Europejskiego petycje dotyczące takich samych obaw i żądań, domagając się tym samym podjęcia działań ze strony instytucji, a zwłaszcza Parlamentu;
- AB. mając na uwadze, że zmiany technologiczne wywołane działalnością internetową oraz użytkowaniem komputerów osobistych, a ostatnio również komputerów mobilnych, gruntownie zmieniły infrastrukturę informacyjną w sposób, który wpłynął na model biznesowy bardziej tradycyjnych mediów, a zwłaszcza na jego poleganie na rynku reklamy, co zagraża przetrwaniu tytułów medialnych, które odgrywają ważną rolę obywatelską i demokratyczną; mając na uwadze, że to do obowiązków władz publicznych, na szczeblu zarówno państw członkowskich, jak i Unii, należy więc stworzenie zestawu narzędzi dostępnych w tym okresie przejściowym, które pomogą zapewnić zachowanie wartości propagowanych przez niezależne media i zadań wykonywanych przez nie, niezależnie od platformy technologicznej, jaką przyjmą teraz lub w przyszłości; w związku z tym wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy wpływu zmian technologicznych na model przemysłu medialnego oraz jego skutków dla wolności i pluralizmu mediów;
- AC. mając na uwadze, że niedawny kryzys gospodarczy spowodował nasilenie się trudności, z jakimi borykają się tytuły medialne, a także w związku z rosnącą niepewnością roli dziennikarza zwiększył podatność krajobrazu medialnego na naciski gospodarcze i polityczne oraz jego słabość samą w sobie; mając na uwadze, że te zjawiska wywarły z kolei szczególny wpływ na gatunki dziennikarskie, których rozwój jest kosztowniejszy lub bardziej czasochłonny, takie jak dziennikarstwo śledcze, reportaże oraz delegowanie międzynarodowych i europejskich korespondentów; mając na uwadze, że wymienione rodzaje dziennikarstwa mają podstawowe znaczenie dla zapewnienia odpowiedzialności i rozliczalności władz publicznych i politycznych, położenia kresu nadużywaniu władzy gospodarczej i instytucjonalnej oraz dla zapewnienia wykrywania i ścigania działalności przestępczej w obszarach społecznych, środowiskowych lub humanitarnych; wzywa Komisję do przeprowadzenia badania wpływu kryzysu i niepewnego zatrudnienia na społeczność dziennikarską w celu przeanalizowania i podjęcia próby usunięcia ich skutków dla wolności i pluralizmu mediów;
- AD. mając na uwadze, że zmiany technologiczne, zróżnicowana społeczność niezależnych dziennikarzy oraz zdobywanie różnorodnych kompetencji niezbędnych obecnie do gromadzenia i dostarczania wysokiej jakości informacji stwarzają również możliwości utworzenia nowych wieloplatformowych i transnarodowych przedsięwzięć dziennikarskich, które można wspierać za pomocą zarówno polityki publicznej, jak i rynkowej;
1. wzywa państwa członkowskie i Unię Europejską do szanowania, gwarantowania, ochrony i promowania podstawowego prawa do wolności wypowiedzi i informacji, jak również wolności i pluralizmu mediów, a zatem do powstrzymywania się od stwarzania zagrożeń dla wolności mediów oraz do rozwijania lub wspierania mechanizmów ograniczających te zagrożenia, takie jak próby nadmiernego i politycznego ingerowania lub wywierania presji oraz narzucania mediom stroniczej kontroli i cenzury, bezprawnego ograniczania wolności i niezależności środków masowego przekazu w służbie interesów prywatnych lub politycznych lub finansowego zagrożenia publicznym nadawcom;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

2. apeluje do państw członkowskich i UE o dopilnowanie opracowania prawnie wiążących procedur i mechanizmów selekcji i mianowania kierowników mediów, rad nadzorczych, rad medialnych i organów regulacyjnych, które będą przejrzyste, oparte na zasługach i niekwestionowanym doświadczeniu i będą zapewniały profesjonalizm, prawość i niezależność oraz maksymalny konsensus, jeśli chodzi o reprezentowanie wszystkich grup politycznych i społecznych, pewność i ciągłość prawa, a nie będą się opierały na politycznych i stronniczych kryteriach w ramach systemu podziału łupów powiązanego z rezultatami wyborów bądź wolą osób rządzących; odnotowuje to, że każde państwo członkowskie powinno sporządzić wykaz kryteriów mianowania kierowników lub rad mediów państwowych zgodnie z zasadami niezależności, prawości, doświadczenia i profesjonalizmu; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia gwarancji zapewniających niezależność rad medialnych i organów regulacyjnych od politycznego wpływu rządu, większości parlamentarnej lub wszelkich innych grup społecznych;
3. podkreśla, że pluralizm mediów oraz niezależność dziennikarska i redaktorska są filarami wolności mediów, ponieważ zapewniają różnicowanie mediów, dostęp do różnych podmiotów społecznych i politycznych, opinii i punktów widzenia (w tym organizacji pozarządowych, stowarzyszeń obywateli, mniejszości itp.) oraz oferują szeroki zakres poglądów;
4. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby wspólnoty kulturowe podlegające kilku rządów regionalnym lub państwom członkowskim mogły uzyskać dostęp do mediów w swoim języku oraz aby nie podejmowano żadnych decyzji politycznych ograniczających ten dostęp;
5. przypomina, że według Europejskiego Trybunału Praw Człowieka strony muszą zagwarantować pluralizm mediów na mocy art. 10 europejskiej konwencji praw człowieka; wskazuje, że art. 10 tej konwencji zawiera przepisy podobne do tych określonych w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, która jest częścią wspólnotowego dorobku prawnego;
6. podkreśla, że Komisja powinna dołożyć wszelkich starań, by państwa członkowskie gwarantowały właściwe wdrażanie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej na swoich terytoriach, czego świadectwem jest pluralizm mediów, równy dostęp do informacji oraz poszanowanie niezależności prasy poprzez przestrzeganie zasady neutralności;
7. zauważa, że w myśl kryteriów kopenhaskich państwa pragnące przystąpić do Unii Europejskiej muszą zachować zgodność ze wspólnotowym dorobkiem prawnym, który obejmuje Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 11, który nakłada obowiązek poszanowania wolności i pluralizmu mediów; zauważa z drugiej strony, że mimo iż obecne państwa członkowskie są również zobowiązane do przestrzegania postanowień zawartych w karcie, nie istnieje żaden mechanizm gwarantujący takie postępowanie;
8. podkreśla zasadniczą rolę prawdziwie zrównoważonego europejskiego dwoistego systemu, w którym media prywatne i publiczne odgrywają swoje odnośne role i który jest chroniony zgodnie z wezwaniem Parlamentu, Komisji i Rady Europy; zwraca uwagę, że w społeczeństwie multimedialnym, w którym jest teraz więcej czysto komercyjnych światowych podmiotów rynkowych, media publiczne mają kluczowe znaczenie; przypomina o ważnej roli mediów publicznych, finansowanych przez obywateli za pośrednictwem państwa w celu zaspokajania ich potrzeb, jak również o ich instytucjonalnym obowiązku dostarczania szerokim kręgom odbiorców dokładnych i wiarygodnych informacji wysokiej jakości, przy czym media te są wolne od zewnętrznych nacisków i niezależne od interesów publicznych i prywatnych, oferując jednocześnie także przestrzeń dla nisz, które mogą być nieopłacalne dla mediów prywatnych; zwraca uwagę, że prywatne media mają podobne zobowiązania względem informacji, zwłaszcza informacji o charakterze instytucjonalnym i politycznym, na przykład w kontekście wyborów, referendum itp.; podkreśla konieczność zagwarantowania profesjonalnej niezależności krajowych agencji informacyjnych i unikania tworzenia monopoli informacyjnych;
9. uznaje, że dalsze inicjatywy nieustawodawcze na rzecz samoregulacji mają do odegrania ważną rolę w zapewnianiu wolności mediów, pod warunkiem że są niezależne, bezstronne i przejrzyste; wzywa Komisję do przedsięwzięcia środków mających na celu wsparcie niezależności mediów i ich agencji regulacyjnych zarówno od państwa (w tym na szczeblu europejskim), jak i od silnych interesów handlowych;
10. przypomina o szczególnej i charakterystycznej roli mediów publicznych, ujętej w Protokole z Amsterdamu w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich;
11. przypomina, że w protokole nr 29 do traktatów uznaje się, że system publicznego nadawania w państwach członkowskich jest bezpośrednio związany z potrzebami demokratycznymi, społecznymi i kulturowymi każdego społeczeństwa oraz z koniecznością zachowania pluralizmu mediów; przewiduje zatem, że państwa członkowskie mogą finansować nadawanie publiczne, o ile środki finansowe są przyznawane na realizację zadań wynikających z misji publicznej oraz o ile nie wpływa to na warunki obrotu handlowego i konkurencję w Unii w sposób pozostający w sprzeczności ze wspólnym interesem;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

12. podkreśla znaczenie odpowiedniego, proporcjonalnego i stałego finansowania mediów publicznych w celu zapewnienia im niezależności politycznej i ekonomicznej, tak aby umożliwić im wypełnianie ich pełnej misji, w tym ich roli społecznej, oświatowej, kulturalnej i demokratycznej, oraz dostosowanie do zmian w otoczeniu informatycznym i przyczynienie się do rozwoju otwartego dla wszystkich i opartego na wiedzy społeczeństwa informacyjnego, w którym reprezentatywne, prezentujące wysoką jakość media są dostępne dla wszystkich; wyraża zaniepokojenie odnotowywaną obecnie w niektórych państwach członkowskich tendencją do cięć budżetowych lub ograniczania działalności mediów publicznych, ponieważ ogranicza to zdolność tych mediów do pełnienia swojej misji; wzywa państwa członkowskie do przeciwdziałania tej tendencji oraz do zapewnienia stałego, zrównoważonego, odpowiedniego i przewidywalnego finansowania mediów publicznych;

13. podkreśla, że nie należy nadużywać środków służących regulacji dostępu mediów do rynku poprzez licencje na nadawanie i procedury udzielania zezwoleń, zasad ochrony państwa, bezpieczeństwa narodowego i wojskowego oraz porządku publicznego oraz zasad dotyczących ochrony moralności i dzieci w celu narzucania mediom politycznej lub stronicznej kontroli i cenzury oraz ograniczania podstawowego prawa obywateli do informacji o ważnych kwestiach publicznych; podkreśla, że należy w tym względzie zapewnić odpowiednią równowagę; ostrzega, że mediom nie powinien zagrażać wpływ konkretnych grup interesu czy lobby, podmiotów gospodarczych czy grup religijnych;

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stosowania reguł konkurencji i mediów, do zapewnienia konkurencji, aby zająć się kwestią pozycji dominujących i zapobiegać im, na przykład poprzez określenie niższych niż na innych rynkach pułapów konkurencyjnych w sektorze mediów, do zagwarantowania dostępu do rynku nowym podmiotom, do interweniowania w sytuacji nadmiernej koncentracji mediów i zagrożenia dla pluralizmu, niezależności i wolności mediów, aby dopilnować, by wszyscy obywatele UE mieli dostęp do wolnych i zróżnicowanych mediów we wszystkich państwach członkowskich, a także do zalecania ulepszeń w razie potrzeby; podkreśla, że istnienie grup prasowych, które są własnością przedsiębiorstw mogących udzielać zamówień publicznych, zagraża niezależności mediów; wzywa Komisję, by dokonała oceny sposobu, w jaki aktualne reguły konkurencji odnoszą się do rosnącej koncentracji mediów komercyjnych w państwach członkowskich; wzywa Komisję do zaproponowania konkretnych środków mających na celu zachowanie pluralizmu mediów i zapobieganie nadmiernej koncentracji mediów;

15. podkreśla, że należy zwrócić uwagę na poziom koncentracji własności mediów w państwach członkowskich, wskazując jednocześnie, że pojęcie pluralizmu mediów obejmuje szerszy zakres kwestii, jak zakaz cenzury, ochronę źródeł i informatorów, zagadnienia związane z naciskami wywieranymi przez podmioty polityczne i siły rynkowe, z przejrzystością, warunkami pracy dziennikarzy, organami kontrolującymi media, różnorodnością kulturową, rozwijaniem nowych technologii, nieograniczonym dostępem do informacji i komunikacji, nieocenzurowanym dostępem do internetu oraz tzw. przepaścią cyfrową; jest zdania, że własność mediów i zarządzanie nimi powinny być przejrzyste i nieskoncentrowane; podkreśla, że koncentracja własności zagraża pluralizmowi i różnorodności kulturowej oraz prowadzi do ujednolicenia treści medialnych;

16. apeluje o zasady zapewniające odpowiednie podejście do konfliktów interesów, jak konflikty wynikające z łączenia urzędu politycznego z kontrolą mediów, i odpowiednie ich rozwiązywanie, oraz zwłaszcza o zasady, dzięki którym będący beneficjentami właściciele konglomeratów medialnych będą zawsze osobami publicznymi, aby unikać konfliktów interesów; apeluje o skuteczne wdrożenie jasnych zasad mających na celu zapewnienie przejrzystych i uczciwych procedur finansowania mediów i przydziału reklam państwowych i sponsorowania w celu dopilnowania, aby nie powodowały one ingerencji w wolność informacji i wypowiedzi, pluralizm czy linię redakcyjną mediów, a także wzywa Komisję do monitorowania sytuacji;

17. podkreśla, że pomimo stosowania polityki konkurencji za pośrednictwem rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, a zwłaszcza jego art. 21⁽¹⁾, istnieją obawy, że instrumenty te nie zapewniają odpowiedniej kontroli koncentracji mediów ze względu na problemy związane z delimitacją rynku, gdzie w niektórych przypadkach zakrojone na szeroką skalę połączenia mediów nie osiągają progów obrotu przewidzianych w unijnej polityce konkurencji;

18. podkreśla, że siła rynkowa w przemyśle medialnym nie wynika wyłącznie z prawa do monopolistycznego ustalania cen, lecz także z nacisków politycznych prowadzących do kontrolowania regulacji, co jeszcze bardziej utrudnia zlikwidowanie pozycji dominujących, kiedy te są już ugruntowane; apeluje o to, by pułapy konkurencyjne w przemyśle medialnym były niższe niż na innych rynkach;

⁽¹⁾ Artykuł ten przewiduje, że władze krajowe mogą chronić „uzasadnione interesy”, uchwalając przepisy krajowe mające na celu ochronę pluralizmu mediów.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

19. przypomina Komisji, że w przeszłości kilkakrotnie zwracano się do niej w sprawie możliwości wprowadzenia ram prawnych mających na celu zapobieżenie koncentracji własności oraz nadużywaniu pozycji dominujących; wzywa Komisję do zaproponowania konkretnych środków ochrony pluralizmu mediów, w tym ram legislacyjnych w sprawie przepisów dotyczących własności mediów, wprowadzających minimalne normy dla państw członkowskich;

20. podkreśla znaczenie zapewnienia niezależności dziennikarzy względem zarówno nacisków wewnętrznych ze strony redaktorów, wydawców i właścicieli, jak i zewnętrznych ze strony polityków i lobby gospodarczych lub innych grup interesów, a także podkreśla znaczenie kart redakcyjnych czy kodeksów postępowania w zakresie niezależności redakcyjnej, ponieważ zapobiegają one ingerowaniu właścicieli, rządów lub zewnętrznych zainteresowanych stron w treści informacyjne; podkreśla znaczenie korzystania z prawa do wolności wypowiedzi bez jakiegokolwiek dyskryminacji oraz w oparciu o równość i równe traktowanie; zwraca uwagę, że prawo dostępu do dokumentów i informacji publicznych ma podstawowe znaczenie dla dziennikarzy i obywateli, oraz wzywa państwa członkowskie do ustanowienia solidnych i obszernych ram prawnych w odniesieniu do wolności informacji rządowych oraz do dostępu do dokumentów dotyczących interesu publicznego; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie gwarancji prawnych w zakresie pełnej ochrony zasady poufności źródeł oraz o ścisłe stosowanie orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w tym zakresie, w tym w odniesieniu do doniesień;

21. apeluje o ochronę dziennikarzy przed naciskami, zastraszaniem, nękaniami, zagrożeniami i przemocą, przypominając, że dziennikarze śledczy w wyniku swojej działalności często stają w obliczu zagrożeń, a także są ofiarami ataków fizycznych, a nawet prób zamachu na ich życie; podkreśla znaczenie zapewnienia sprawiedliwości i zwalczania bezkarności takich czynów, wskazując, że zniechęcają one do korzystania z prawa do swobodnej wypowiedzi, co prowadzi do autocenzury mediów; podkreśla, że dziennikarstwo śledcze pomaga kontrolować demokrację i dobre rządy, a także wykrywać nieprawidłowości i przestępstwa, wspierając organy ścigania; wzywa państwa członkowskie i UE do wspierania i promowania dziennikarstwa śledczego i do propagowania etycznego dziennikarstwa w mediach poprzez opracowywanie norm zawodowych i odpowiednich procedur odwoławczych, zwłaszcza dzięki szkoleniu zawodowemu i kodeksom postępowania opracowywanym przez stowarzyszenia i związki mediów;

22. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia przepisów mających na celu zapobieżenie infiltracji pokojów redakcji informacyjnej przez oficerów wywiadu, ponieważ tego rodzaju praktyki znacznie zagrażają wolności wypowiedzi, jako że umożliwiają nadzorowanie pokojów redakcji informacyjnej i tworzą atmosferę braku zaufania, utrudniają gromadzenie informacji i zagrażają poufności źródeł, a także docelowo służą dezinformowaniu społeczeństwa i manipulowaniu nim oraz szkodzą wiarygodności mediów;

23. podkreśla, że coraz więcej dziennikarzy jest zatrudnianych na niepewnych warunkach i pozbawionych gwarancji socjalnych powszechnie występujących na rynku pracy, oraz apeluje o poprawę warunków pracy osób zawodowo związanych z mediami; podkreśla, że państwa członkowskie muszą dopilnować, aby warunki pracy dziennikarzy były zgodne z przepisami Europejskiej karty społecznej; podkreśla znaczenie umów zbiorowych dla dziennikarzy oraz znaczenie reprezentowania stowarzyszeń dziennikarskich przez związki zawodowe, na co trzeba pozwolić wszystkim pracownikom, nawet jeśli są członkami małej grupy, pracując w małych firmach lub forma ich umowy o pracę jest niestandardowa, na przykład są zatrudnieni na okres przejściowy lub tymczasowy, gdyż bezpieczeństwo zatrudnienia umożliwia im wspólne wypowiadanie się i działanie oraz ułatwia skuteczne przestrzeganie norm zawodowych;

24. podkreśla konieczność promowania etycznego dziennikarstwa w mediach; wzywa Komisję Europejską, aby zaproponowała instrument (na przykład w formie zalecenia takiego jak zalecenie z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi w odniesieniu do konkurencyjności europejskiego przemysłu audiowizualnego oraz internetowych usług informacyjnych) mający na celu dopilnowanie, aby państwa członkowskie wezwały sektor mediów do opracowania norm zawodowych i kodeksu etyki, które obejmowałyby obowiązek wskazania różnicy między faktami i opiniami w reportażach, konieczność zapewnienia dokładności, bezstronności i obiektywności, poszanowanie prywatności, obowiązek poprawiania błędnych informacji oraz prawo do odpowiedzi; te ramy powinny przewidywać ustanowienie przez sektor mediów niezależnego organu regulującego media, działającego niezależnie od wpływów politycznych i innych wpływów zewnętrznych, który mógłby rozpatrywać skargi dotyczące prasy w oparciu o normy zawodowe i kodeks etyczny oraz miałyby uprawnienia do nakładania odpowiednich sankcji;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

25. wzywa wszystkie państwa członkowskie, w których zniesławienie stanowi przestępstwo, do jak najszybszej jego dekryminalizacji; ubolewa nad tym, że w wielu krajach dziennikarze i media są ofiarami nacisków, przemocy i nękania, nawet podczas demonstracji i wydarzeń publicznych, co budzi obawy organizacji europejskich i międzynarodowych, a także kręgów akademickich i społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla znaczenie zaangażowania się w dialog z władzami w celu dopilnowania, aby nie zagrażała wolności i niezależności mediów, nie uciszać głosów krytyki oraz aby pracownicy organów ścigania szanowali rolę odgrywaną przez media i aby media mogły swobodnie i bezpiecznie przekazywać informacje;

26. podkreśla znaczenie ustanowienia organów samoregulujących media, takich jak komisje ds. skarg i rzecznicy, a także popiera praktyczne, oddolne wysiłki zapoczątkowane przez europejskich dziennikarzy z myślą o obronie swoich praw podstawowych poprzez utworzenie centrum dokumentacji rzekomych naruszeń tych praw, zwłaszcza ich prawa do wolności wypowiedzi (zgodnie z projektem pilotażowym, który został przyjęty na posiedzeniu plenarnym w dniu 23 października 2012 r. jako część stanowiska Parlamentu w sprawie budżetu na rok 2013);

27. zwraca uwagę na konieczność opracowania zasad dotyczących informacji politycznych w całym sektorze mediów audiowizualnych w celu zagwarantowania sprawiedliwego dostępu do różnych konkurentów politycznych, opinii i punktów widzenia, zwłaszcza przy okazji wyborów i referendum, z myślą o dopilnowaniu, by obywatele mogli kształtować własne opinie bez nadmiernego wpływu jednego dominującego podmiotu opiniotwórczego; podkreśla, że takie zasady powinny być odpowiednio egzekwowane przez organy regulacyjne;

28. podkreśla, że podstawowe prawo do wolności wypowiedzi i wolności mediów nie jest zarezerwowane wyłącznie dla mediów tradycyjnych, lecz obejmuje także media społeczne i inne formy nowych mediów; podkreśla znaczenie zapewnienia wolności wypowiedzi i informacji w internecie, zwłaszcza poprzez zagwarantowanie neutralności sieci, i w związku z tym wzywa UE i państwa członkowskie do zapewnienia pełnego poszanowania tych praw i wolności w internecie w odniesieniu do nieograniczonego dostępu do informacji i ich przekazywania oraz obiegu; ostrzega przed wszelkimi podejmowanymi przez władze próbami wprowadzenia wymogu rejestracji lub posiadania zezwoleń i próbami ograniczania treści uznanych przez nie za szkodliwe; uznaje, że świadczenie usług internetowych przez media publiczne wpisuje się w ich misję zapewniania obywatelom dostępu do informacji i możliwości kształtowania własnych opinii na podstawie różnych źródeł;

29. podkreśla coraz większe znaczenie agregatorów wiadomości, wyszukiwarek i innych narzędzi pośredniczących w rozpowszechnianiu informacji i wiadomości w internecie oraz w zapewnieniu do nich dostępu; wzywa Komisję do uwzględnienia tych narzędzi internetowych w unijnych ramach regulacyjnych podczas przeglądu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w celu zajęcia się problemem dyskryminacji treści i zniekształcania wyboru źródeł;

30. zachęca Komisję i państwa członkowskie, aby w ramach polityki Komisji na rzecz rozwijania umiejętności korzystania z mediów zwracały wystarczającą uwagę na znaczenie edukacji medialnej dla rozwijania w obywatelach umiejętności krytycznej interpretacji i selekcji stale rosnącej ilości informacji;

31. wzywa Komisję do sprawdzenia, czy państwa członkowskie przyznają licencje na nadawanie na podstawie obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminujących i proporcjonalnych kryteriów;

32. podkreśla znaczenie i pilny charakter corocznego monitorowania wolności i pluralizmu mediów we wszystkich państwach członkowskich i składania corocznych sprawozdań w tej sprawie w oparciu o szczegółowe normy opracowane przez Radę Europy i OBWE oraz o analityczne podejście oparte na ryzyku i wskaźniki przygotowane w ramach niezależnego badania przeprowadzonego dla Komisji, we współpracy z organizacjami pozarządowymi, zainteresowanymi stronami i ekspertami, w tym poprzez monitorowanie i nadzorowanie rozwoju prawodawstwa dotyczącego mediów oraz wprowadzanych do niego zmian oraz skutków wszelkich przepisów przyjmowanych w państwach członkowskich i wpływających na wolność mediów, zwłaszcza w odniesieniu do ingerencji rządowej, jak również poprzez dobre praktyki dotyczące określania norm usług publicznych dla kanałów publicznych i prywatnych; podkreśla znaczenie rozpowszechnienia takich wspólnych norm europejskich; jest zdania, że to Komisja, Agencja Praw Podstawowych i/lub Centrum ds. Pluralizmu i Wolności Mediów Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego muszą wykonać to zadanie i opublikować sprawozdanie roczne zawierające wyniki monitorowania; uważa, że Komisja powinna przedstawić to sprawozdanie Parlamentowi i Radzie oraz zaproponować działania i środki na podstawie swoich konkluzji;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

33. uważa, że UE ma kompetencje do przedsięwzięcia środków legislacyjnych mających na celu zagwarantowanie, ochronę i promowanie wolności wypowiedzi i informacji oraz wolności i pluralizmu mediów, co najmniej w odniesieniu do ochrony małoletnich i godności ludzkiej, różnorodności kulturowej, dostępu obywateli do informacji dotyczących ważnych wydarzeń lub do relacji z takich wydarzeń, promowania praw osób niepełnosprawnych, ochrony konsumentów w odniesieniu do informacji handlowej, prawa do odpowiedzi, które to kwestie należą do interesów ogólnych objętych dyrektywą o audiowizualnych usługach medialnych; jednocześnie uważa, że każda regulacja powinna opierać się na szczegółowej i dokładnej analizie sytuacji panującej w UE i w jej państwach członkowskich oraz problemów, które trzeba rozwiązać, i najlepszych sposobów ich rozwiązania; uważa, że należy realizować inicjatywy nieustawodawcze, takie jak monitorowanie, samoregulacja, kodeksy postępowania oraz, w stosownych przypadkach, zastosowanie art. 7 Traktatu UE, o co zaapelowała większość zainteresowanych stron, mając na uwadze to, że jedne z najpoważniejszych zagrożeń wolności mediów w niektórych państwach członkowskich wynikają z niedawno przyjętych przepisów;

34. ponownie zwraca się do Komisji o dokonanie przeglądu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych i wprowadzenie do niej zmian oraz o rozszerzenie jej zakresu o minimalne normy w zakresie poszanowania, ochrony i promowania podstawowego prawa do wolności wypowiedzi i informacji, wolności i pluralizmu mediów, a także o zapewnienie pełnego wdrożenia Karty praw podstawowych, EKPC i powiązanego orzecznictwa dotyczącego obowiązków pozytywnych w dziedzinie mediów, ponieważ celem dyrektywy jest stworzenie obszaru bez granic wewnętrznych dla audiowizualnych usług medialnych, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony celów leżących w ogólnym interesie, jak ustanowienie odpowiednich ram legislacyjnych i administracyjnych w celu zapewnienia rzeczywistego pluralizmu⁽¹⁾; w związku z tym wzywa Komisję do dokonania przeglądu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych i wprowadzenia do niej zmian w celu dopilnowania, by – jak ma to miejsce w przypadku oraz na podstawie modelu organów regulacyjnych w ramach komunikacji elektronicznej – krajowe organy regulacyjne były całkowicie niezależne, bezstronne i przejrzyste w odniesieniu do procesów podejmowania decyzji, wykonywania zadań i uprawnień oraz monitorowania, a także skutecznie finansowane w celu umożliwienia im prowadzenia działalności, oraz aby miały odpowiednie uprawnienia nakładania sankcji celem zapewnienia wdrażania ich decyzji;

35. zwraca się do Komisji o uwzględnienie w ocenie i przeglądzie dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych także przepisów dotyczących przejrzystości własności mediów, koncentracji mediów i konfliktów interesów, aby zapobiec nadmiernemu wpływowi sił politycznych i gospodarczych na media oraz na niezależność organów nadzorujących media; wzywa Komisję do opublikowania komunikatu w sprawie stosowania w państwach członkowskich UE wskaźników narzędzia monitorowania pluralizmu mediów, które opracowano już w niezależnej ekspertyzie „Wskaźniki pluralizmu mediów w państwach członkowskich – w kierunku podejścia opartego na ryzyku” i w oparciu o zaproponowane w styczniu 2007 r. „podejście trzystopniowe”; następnie należy zorganizować szerokie konsultacje społeczne z udziałem wszystkich zainteresowanych podmiotów, między innymi w oparciu o działania następcze dotyczące sprawozdania grupy wysokiego szczebla ds. wolności mediów, a w szczególności poprzez opracowanie wniosku dotyczącego zbioru wytycznych UE w zakresie wolności i pluralizmu mediów;

36. wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego przeprowadzenia reform umożliwiających osiągnięcie tych celów; wzywa Komisję do jasnego określenia kompetencji organów regulacyjnych, zwłaszcza w kontekście regulacji i monitorowania, oraz do monitorowania spełniania przez nie wymogów konieczności i proporcjonalności przy nakładaniu sankcji; przypomina o znaczeniu dostosowania zakresu regulacji do szczególnego charakteru poszczególnych mediów;

37. wzywa krajowe organy regulacyjne do współpracy i koordynacji na szczeblu UE w zakresie mediów, na przykład poprzez ustanowienie europejskiego stowarzyszenia regulatorów audiowizualnych usług medialnych, oraz do ujednoczenia statusu krajowych organów regulacyjnych przewidzianych w art. 29 i 30 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, zapewniając ich niezależność, bezstronność i przejrzystość, zarówno w procesie podejmowania decyzji, jak i w zakresie wykonywania uprawnień, a także w procesie monitorowania, oraz nadając im odpowiednie uprawnienia do nakładania sankcji w celu zapewnienia wdrażania ich decyzji;

38. wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich i terminowych oraz proporcjonalnych i ciągłych działań w przypadku wystąpienia obaw dotyczących wolności wypowiedzi i informacji oraz wolności i pluralizmu mediów w UE i państwach członkowskich;

⁽¹⁾ EKPC, Centro Europa 7, 7 czerwca 2012 r., ust. 134.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

39. uważa, że w przypadku dalszego rozszerzania UE należy położyć dodatkowy nacisk na ochronę swobód oraz wolności słowa, ponieważ powszechnie uznaje się je za elementy praw człowieka i warunków demokracji zgodnie z kryteriami kopenhaskimi; wzywa Komisję do kontynuowania monitorowania wyników i postępów krajów kandydujących do UE w zakresie ochrony wolności mediów;

40. wzywa Komisję do dopilnowania, aby kryteria oparte na pluralizmie i własności mediów były uwzględniane w każdej ocenie skutków przeprowadzanej w odniesieniu do nowych inicjatyw dotyczących wniosków ustawodawczych;

41. wyraża zaniepokojenie brakiem przejrzystości w zakresie własności mediów w Europie i w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia przejrzystości w zakresie własności mediów i zarządzania nimi oraz do podjęcia inicjatyw w tym obszarze, zwłaszcza poprzez nałożenie na media nadawcze, drukowane i podobne wymogu dostarczania krajowym organom medialnym i społeczeństwu, a także do rejestrów handlowych wystarczająco dokładnych i aktualnych informacji dotyczących własności w celu umożliwienia określenia będących beneficjentami, ostatecznych właścicieli i współwłaścicieli mediów, ich życiorysów i finansowania, na przykład poprzez dalszy rozwój bazy danych Mavise i przekształcenie jej w jednolity europejski rejestr, aby zidentyfikować nadmierną koncentrację, uniemożliwić organizacjom medialnym ukrywania szczególnych interesów oraz umożliwić obywatelom sprawdzanie, jakie interesy stoją za ich mediami; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o nadzorowanie i sprawdzanie, czy środki publiczne przeznaczane przez państwa członkowskie na rzecz publicznych usług medialnych są wykorzystywane w przejrzysty sposób i w ścisłej zgodności z protokołem nr 29 do traktatów; uważa, że przejrzystość własności jest podstawowym elementem pluralizmu mediów; wzywa Komisję do monitorowania i wsparcia postępów w upowszechnianiu rozwoju wymiany informacji dotyczących własności mediów;

42. podkreśla, że wolność mediów powinna obejmować również swobodę dostępu do mediów, zakładającą skuteczne świadczenie szerokopasmowych usług internetowych oraz zapewnienie wszystkim obywatelom europejskim dostępu do nich, w rozsądnych ramach czasowych i w rozsądnej cenie, dzięki dalszemu rozwijaniu technologii bezprzewodowych, w tym technologii satelitarnych umożliwiających łączność internetową;

43. podkreśla, że zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka władze mają na mocy art. 10 EKPC obowiązek pozytywny ochrony wolności wypowiedzi jako koniecznego warunku funkcjonowania demokracji, ponieważ prawdziwe, skuteczne korzystanie z określonych wolności nie jest uzależnione jedynie od nałożonego na państwo obowiązku nieingerowania, lecz może wymagać przedsięwzięcia pozytywnych środków ochrony;

44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, OBWE oraz Komitetowi Ministrów, Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Komisji Weneckiej i Komisarzowi Praw Człowieka Rady Europy.

P7_TA(2013)0204

Adekwatne, bezpieczne i stabilne emerytury

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie planu na rzecz adekwatnych, bezpiecznych i stabilnych emerytur (2012/2234(INI))

(2016/C 055/06)

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 lipca 2010 r. zatytułowany „Zielona księga – na rzecz adekwatnych, stabilnych i bezpiecznych systemów emerytalnych w Europie” (COM(2010)0365) i swoją rezolucję w tej sprawie z dnia 16 lutego 2011 r. ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 9.